

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115200378
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115200378.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Zlatice Javorovej a sudcov JUDr. Martina Holiča a JUDr. Gabriely Briškovej vo veci starostlivosti o maloletého T. X. R., nar. XX. J. XXXX, bytom u matky a zastúpeného opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Jarmočná 3, Hlohovec, dieťa rodičov - matky: H. N., rod. Z., nar. XX. B. XXXX, bytom Z. XXX, zastúpenej splnomocnenkyňou: EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o., Trnava, Hornopotočná 1 a otca: L. R., nar. XX. Y. XXXX, bytom I., P. XXX/XX, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. júla 2015 č. k. 10P/5/2015-140 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. návrh otca na zníženie výživného zamietol; II. návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a III. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zák. o rodine“). Vecne dôvodil, že otec sa návrhom zo 6.1.2015, doručeným súdu prvého stupňa 13.1.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd s účinnosťou od 1.1.2015 znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému zo sumy 200 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne a to z dôvodu, že od júla 2014 začal žiť v spoločnej domácnosti s družkou Q. U. a jej dcérou U. U., nar. XX.XX.XXXX a v B. sa im narodil syn U. R., ku ktorému má vyživovaciu povinnosť. Matka sa návrhom z 9.7.2015 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd s účinnosťou od 9.7.2015 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému zo sumy 200 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že otec sa priznal, že má iný príjem, s maloletým sa nestretáva, nekupuje mu žiadne darčeky a nechodí s maloletým na výlety. Ostatným rozhodnutím o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému je rozsudok Okresného súdu Trnava z 15.5.2014 č. k. 27P/20/2014-74, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda tak, že maloletý T. X. R. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť na neho výživné v sume 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky a styk otca s maloletým sa neupravil. V tom čase vychádzal súd zo zistení, že priemerný čistý mesačný príjem otca od januára 2013 do marca 2014 predstavoval sumu 1.015,34 eur a priemerný čistý mesačný príjem matky od septembra 2013 do februára 2014 predstavoval sumu 369,35 eur, pričom obaja rodičia nemali iné vyživovacie povinnosti. Po vykonaní dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného, tak v dobe skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodnutia, zníženie a zvýšenie výživného nie je opodstatnené, keďže od posledného určenia vyživovacej povinnosti k maloletému nedošlo k tak závažným zmenám pomerov, ktoré by boli

predpokladom zmeny predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Otec je rovnako ako v čase ostatnej úpravy zamestnaný u zamestnávateľa P.O. W. s priemerným čistým mesačným príjmom od júna 2014 do mája 2015 v sume 927,43 eur, žije v spoločnej domácnosti s Q. U., nar. XX.XX.XXXX, jej dcérou mal. U. U., nar. XX.XX.XXXX a s ich spoločným synom mal. U. R., nar. XX.XX.XXXX. Q. U. je na materskej dovolenke a od októbra 2014 do mája 2015 poberala materské dávky (od 208,10 eur do 248,10 eur), od 27.5.2015 bude poberať rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne. Matka uzavrela 11.10.2014 manželstvo s Y. N., nar. XX.X.XXXX, žije v spoločnej domácnosti s ním a s maloletým T. X.. Od 2.9.2013 do 26.4.2015 bola zamestnaná u zamestnávateľa T. P. P., od 28.5.2014 do 26.4.2015 bola práceneschopná, mala čistý príjem v júni 2014 v sume 53,23 eur, od júla 2014 do novembra 2014 v sume 0 eur, v decembri 2014 v sume 18,07 eur, od januára 2015 do marca 2015 v sume 0 eur a v apríli 2015 v sume 404,58 eur; od júna 2014 do apríla 2015 poberala aj nemocenské v júni 2014 v sume 213 eur, v júli 2014 v sume 275,10 eur, v auguste 2014 v sume 275,10 eur, v septembri 2014 v sume 266,20 eur, v októbri 2014 v sume 275,10 eur, v novembri 2014 v sume 266,20 eur, v decembri 2014 v sume 275,10 eur, v januári 2015 v sume 275,10 eur, vo februári 2015 v sume 248,40 eur, v marci 2015 v sume 275,10 eur, v apríli 2015 v sume 230,70 eur. Od 27.4.2015 je matka zamestnaná u zamestnávateľa Q., spol. s r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom od 27.4.2015 do 30.6.2015 v sume 580,08 eur. Počet vyživovacích povinností sa u matky nezmenil, otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému U. R., nar. XX.XX.XXXX, a k nevydatej matke jeho dieťaťa Q. U., nar. XX.X.XXXX. Maloletý má 14 rokov, v školskom roku 2014/2015 navštevoval ôsmy ročník základnej školy, keď v čase ostatnej úpravy výživného mal 13 rokov a navštevoval siedmy ročník základnej školy. Počet vyživovacích povinností sa u matky nezmenil, otcovi pribudli dňa XX.XX.XXXX dve vyživovacie povinnosti k maloletému synovi U. R. a k nevydatej matke dieťaťa k Q. U.. Nepochybne u otca nastala zmena pomerov v tom, že mu pribudli dve vyživovacie povinnosti a jeho príjem sa znížil o sumu 87,91 eura (1.015,34 eur - 927,43 eur), avšak takéto zníženie príjmu otca považoval súd prvého stupňa za zanedbateľné k výške priemerného príjmu otca za posudzované obdobia. Otec má nadštandardný príjem, vyšší ako priemerný plat na Slovensku (výška 859 eur mesačne v roku 2014 podľa údajov Štatistického úradu SR) a podľa názoru súdu je príjem otca dostatočný na to, aby si mohol naďalej plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému v určenom rozsahu a ešte k 2 novým vyživovacím povinnostiam, keď Q. U., ku ktorej mal otec tiež vyživovaciu povinnosť, mala príjem formou materskej a teraz má príjem formou rodičovského príspevku. Otec poukazoval na to, že platí hypotéku v celkovej výške 80.000 eur, a to v splátkach po 342,47 eur mesačne, ktorú použil na kúpu trojizbového bytu v I., k čomu súd prvého stupňa uviedol, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto platenie hypotéky otcom nemôže byť dôvodom na vyhovieň jeho návrhu o zníženie výživného. Na druhej strane však u otca práve vzhľadom na vyššie zistené skutočnosti nenastala taká zmena pomerov, aby bolo dôvodné zvýšenie jeho výživné pre maloletého. U maloletého nenastala tiež žiadna výrazná zmena pomerov, keďže naďalej je žiakom druhého stupňa na základnej škole, od ostatnej úpravy výživného je straší len o jeden rok. Maloletý má zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom na doplatky na lieky vo výške 15 eur mesačne, keďže je alergik, má šelest na srdci, problémy so štítnou žľazou, trpí arytmiou. Tiež sa maloletý venuje strelectvu, s čím má matka spojené zvýšené výdavky na nákup terčov, brokov a vozenie na tréningy. Rovnaké zdravotné problémy mal maloletý ešte pred rozvodom manželstva jeho rodičov a strelecký krúžok navštevoval tiež ešte pred rozhodnutím súdu o výške výživného v rozvodovom konaní. Nebolo zistené, že by u maloletého nastalo výrazné zhoršenie zdravotného stavu, s čím by boli spojené zvýšené výdavky, rovnako nebolo zistené, že by u maloletého vzrástli výdavky na jeho športovú činnosť. U matky nastala zmena pomerov v tom, že uzavrela nové manželstvo a že sa jej príjem zvýšil od 27.4.2015 o sumu 210,73 eur (580,08 eur - 369,35 eur), keď predtým bola matka práceneschopná od 28.5.2014 do 26.4.2015 a poberala nemocenské dávky. Matka poukazovala na to, že otec má okrem príjmu zo zamestnania aj príjem ako pomocný robotník na stavbách. Toto tvrdenie matky sa v konaní nepotvrdilo, nakoľko podľa vyjadrenia otca tento pracoval ako pomocný robotník na stavbách u brata len do septembra 2014 s príjmom od 100 eur do 150 eur mesačne, teda nie v období, od ktorého matka žiadala zvýšiť výživné. Výšku výživného otca pre maloletého T. X., určenú ostatným rozhodnutím o výživnom, považoval súd prvého stupňa za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého ako i primeranú zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, berúc do úvahy zásadu, že životná úroveň detí a rodičom má byť rovnaká a vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil odkazom na § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), vecne tým, že ide o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie iba otec maloletého a to iba v časti, v ktorej bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného. Dôvodil, že počnúc mesiacom B. XXXX, kedy sa mu narodil druhý

syn U., mu vznikla povinnosť vyživovať ďalšie maloleté dieťa, ako aj jeho matku, jeho priateľku Q. U., ktorá je na rodičovskej dovolenke. Nesúhlasil s neznížením výživného k maloletému T. X. z dôvodu, že týmto postupom súd prvého stupňa vážne ohrozil jeho aj jeho blízkych na živote a zdraví z dôvodu, že ho postavil do pozície chudoby a strádania, keď jeho príjem od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa znížil z 1.015 eur na 920 eur, platí hypotéku vo výške 342 eur mesačne a pribudli mu 2 ďalšie vyživovacie povinnosti. Po zaplatení výživného na syna T. vo výške 200 eur a vyplatení hypotéky v sume 342 eur mu zostáva na výživu priateľky a jej dieťaťa 388 eur, z tejto sumy musí zabezpečiť výživu a výchovu ďalším dvom nezaopatreným osobám, sám z toho žiť, platiť nájom, elektrinu, stravu a pod.. Porovnal to s príjmom matky maloletého, jej manžela: 687 eur manžel, 580 eur matka, 200 eur výživné = 1.467 eur, pričom v tejto domácnosti je 1 nezaopatrené dieťa, kým v jeho domácnosti je príjem cca otec 920 eur, družka 203 eur = 1.123 eur - 200 eur výživné na syna u matky = 923 eur, nevyhnutý výdavok 342 eur hypotéka = 581 eur a má ešte 2 vyživovacie povinnosti voči dvom nezabezpečeným osobám. Zabezpečením vlastného bývania do budúca pripravil aj podmienky pre zabezpečenie svojho prvorodeného syna, pretože tento byt mu bude patriť v rámci dedičstva. Na rozdiel od neho matka maloletého uzavrela ďalšie manželstvo a žije v spoločnej domácnosti s manželom, v rodinnom dome, ktorý vlastní vo väčšinovom podiele v spoluvlastníctve, čím jej odpadla zásadná povinnosť, ktorou je zabezpečenie si vlastnej strechy nad hlavou, kdežto otec bol nútený danú situáciu riešiť hypotékou. Matka maloletého je študentkou vysokej školy, ukončila prvý stupeň vysokoškolského štúdia, preto nechápe na čo študuje na vysokej škole, keď pracuje ako kuchárka, jej študijný odbor je sociálna práca, jej súčasný pracovný vzťah kuchárky chápe ako snahu vyhnúť sa kvalifikovanej a určite aj lepšie honorovanej práci. Nesúhlasil s tvrdením matky, že má zvýšené výdavky na liečbu mal. T. v sume 15 eur mesačne. Mal za to, že pokiaľ by syn skutočne trpel ochorením, náklady na jeho liečbu by boli podstatne vyššie, takýto výrok matky vníma ako snahu, aby neohrozila príjem, ktorý doposiaľ platí. Matka žiadnym spôsobom nezdokladovala náklady, ktoré na ich syna má. Mal za to, že cieľom určenia výživného je zabezpečenie nevyhnutných a opodstatnených nárokov predovšetkým maloletého, pričom povinnosť platiť výživného nesmie mať likvidačný charakter a pokiaľ sa súd stotožňuje s výživným 200 eur, už teraz stavia otca do pozície, že nie je schopný takéto výživné platiť. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež tvrdil, že rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zamietnuť návrh matky na zvýšenie výživného a súčasne navrhol, aby súd vyhovel jeho návrhu na zníženie výživného zo sumy 200 eur na sumu 50 eur mesačne od podania návrhu.

Matka maloletého navrhla rozsudok v napadnutej časti z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť, mala za to, že príjem otca je dostatočný a umožňuje mu naďalej platiť výživné na maloletého. Podotkla, že otec maloletého pracuje v mesiaci len cca 6 - 7 dní a zvyšné dni si privyrába ako murár vo firme svojho brata, túto skutočnosť otec čiastočne potvrdil na pojednávaní 9. júla 2015, kedy priznal, že do septembra 2014 pracoval načierno u svojho brata. V súlade s uvedeným matka uvádza, že podľa jej názoru túto skutočnosť otec priznal z dôvodu, že na jeho facebookovom profile a to v auguste 2014 túto skutočnosť verejne prezentoval a navyše aj potvrdil fotografiami. Matka maloletého má však vedomosť o tom, že otec aj naďalej pracuje načierno u svojho brata ako murár, avšak uvedené nevie relevantne preukázať.

Kolíznym opatrovníkom navrhol rozsudok v napadnutej časti z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 81 ods. 1 O. s. p.), a to podľa § 214 ods. 1 a § 211 ods. 2 O. s. p. na pojednávaní, doplnil dokazovanie aktuálnymi príjmami rodičov, ich partnerov, potvrdením o návšteve školy maloletým a dospel k záveru, že rozsudok ako celok i v napadnutej časti zamietajúcej zníženie výživného na maloletého treba považovať za vecne správny, nakoľko súd prvého stupňa zistil skutkový stav v miere dostatočnej pre rozhodnutie a vec tiež principiálne správne posúdil po právnej stránke.

Odvolací súd totiž najmä už úvodom považuje za potrebné uviesť, že nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by nemal akceptovať argumentáciu súdu prvého stupňa zanesenú do odôvodnenia napadnutého rozsudku, majúcu podporiť zvolený spôsob rozhodnutia (čiže zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného). U dôvodov, ktorým z pohľadu logiky, presvedčivosti či argumentačnej súdržnosti nešlo v podstate nič

vytknúť, by tak odvolaciemu súdu zásadne postačovalo i len konštatovanie správnosti takýchto dôvodov (v zmysle prvej časti ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), na zdôraznenie správnosti uvažovania takýmto spôsobom a najmä na argumentačné podopretie úvah, pre ktoré boli návrh i naň nadväzujúce odvolanie otca v prejednávanej veci bez nádeje na úspech, však dopĺňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Z hľadiska rozhodovania o návrhu otca maloletého T. X. na zníženie výživného mala rozhodujúci význam najmä úprava v ust. § 78 ods. 1 vety prvej Zák. o rodine (citovanom už súdom prvého stupňa), podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (pričom táto úprava z oblasti tzv. hmotného práva má inak svoj odraz aj v úprave práva procesného a to konkrétne v ust. § 163 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery) a tiež ust. § 75 ods. 1 Zák. o rodine (taktiež citovaného už súdom prvého stupňa), podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z týchto ustanovení potom celkom jednoznačne vyplýva, že podkladom pre prípadné úvahy o zmene rozhodnutia o výživnom je síce zmena pomerov, tou je však podľa ustálenej rozhodovacej praxe (judikatúry) súdov v tzv. rodinných veciach vždy len podstatná zmena okolností rozhodujúcich pre určenie výživného a existujúcich tu na jednej strane v čase rozhodovania o prípadnej zmene a na strane druhej v čase rozhodovania pôvodným (v novom konaní sa majúci zmeniť) rozhodnutím. K záveru o takejto (podstatnej) zmene tak vždy možno dospieť len zistením rozhodujúcich okolností (odôvodnených potrieb osôb výživou oprávnených na jednej strane a možností a schopností osôb výživou povinných na strane druhej) v čase pôvodného rozhodovania a v čase rozhodovania o zmene (resp. i v príslušnom časovom úseku medzi takto vymedzenými hranicami), ich porovnaním a komplexným zhodnotením, ktoré z nich prevažujú a či v ich súhrne poskytujú i podklad pre zmenu skoršieho rozhodnutia o výživnom a ak áno, v akom smere a rozsahu a od ktorého času.

Súd prvého stupňa potom v prejednávanej veci správne postupoval, keď vyhodnocoval z hľadiska rozhodovania o výživnom rozhodujúce možnosti a schopnosti výživou povinných rodičov maloletého (predovšetkým však jeho otca, ktorý je povinný na rozdiel od matky dieťaťa stav nedostatku vlastnej prevažnej osobnej starostlivosti o dieťa vyplývajúci z tzv. rozvodového rozsudku vykryvať platením súdom určeného výživného) a tiež odôvodnené potreby výživou oprávneného maloletého, pričom za správny a tiež dostatočne podložený treba považovať aj záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého tu bolo treba usudzovať na určitú zmenu okolností rozhodujúcich pre rozhodovanie o výživnom, tá však pri zhodnutí jednotlivých vzájomne sa vyvažujúcich faktorov neposkytovala podklad pre záver o podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej aj úpravu skoršieho rozhodnutia o výživnom - v smere naznačovanom návrhom otca (keď inak je z obsahu spisu v tejto veci viac než evidentné, že dôvodom pre podanie návrhu matky na zvýšenie výživného bolo viac než čokoľvek iné práve podanie pôvodného návrhu otca na zníženie výživného).

Pokiaľ šlo o odôvodnené potreby maloletého, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, žeby tu boli také zjavné potreby nekryté pôvodne určeným výživným, u ktorých by v dôsledku nezvýšenia sumy majúcej sa platiť otcom podľa dohody obsiahnutej v tzv. rozvodovom rozsudku malo dôjsť k podstatnému strádaniu maloletého. Zvýšenie finančných nárokov na uspokojovanie potrieb oproti času pôvodného rozhodovania sa týkalo celého okruhu v tomto smere spoločne posudzovaných osôb, teda nielen maloletého, ale i jeho oboch rodičov. Predovšetkým z tohto dôvodu preto nebolo možno priznať úspech návrhu matky na zvýšenie výživného plateného otcom, keď inak výlučne v tejto časti bolo možno pristúpiť i na argumentáciu otca, podľa ktorej by prinajmenšom sčasti mala zvýšené potreby maloletého uspokojovať i matka dieťaťa (čiastočne pre zvýšenie jej priemerného mesačného príjmu oproti stavu pôvodného rozhodovania, najmä však pre pokles miery osobnej starostlivosti matky o maloletého t. č. vo veku 15 rokov).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací opakovane judikuje, že na vyživovacie povinnosti výživou povinného rodiča, v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu, počíta s výsekom zhruba v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča a že suma predstavujúca príslušný

percentuálny podiel z príjmu výživou povinného rodiča sa zásadne rozdeľuje medzi všetky výživou oprávnené osoby.

Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že priemerný čistý mesačný príjem otca v čase ostatného rozhodovania o výške výživného maloletého bol 1.015,34 eur (za obdobie od januára 2013 do marca 2014). Za posledný ucelený rok predchádzajúci ostatnému určeniu výživného na maloletého (teda za rok 2013) priemerný čistý mesačný príjem otca (čistý príjem a daňový bonus) bol 980,83 eur. Pri rozhodovaní napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu otca 927,43 eur (za obdobie od júna 2014 do mája 2015) a v čase rozhodovania odvolacieho súdu to bola suma 956,64 eur (priemerný čistý mesačný príjem otca za ucelený rok 2015), možno teda konštatovať, že od ostatného rozhodovania o výživnom pre maloletého síce prišlo k zníženiu príjmu otca maloletého, avšak nejde o výrazný pokles príjmu a tiež je potrebné zohľadniť, že otec mal do septembra 2014 okrem príjmu zo zamestnania aj príjem 100-150 eur mesačne z príležitostnej práce na stavbách. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že pri ostatnom rozhodovaní o výživnom pre maloletého, rodičia rodičovskou dohodou schválenou súdom dohodli výšku výživného na mal. T. X. pod dolnou hranicou vyššie uvedeného percentuálneho rozpätia (20% zo sumy 1.015,34 eur je 203,06), hoci vzhľadom na vek, zdravotný stav a záujmy maloletého prichádzalo do úvahy výživné aj vo vyššej výške než 20% z netto príjmu otca. Odvolací súd má za to, že vzhľadom k tomu, že otec má už toho času 2 vyživovacie povinnosti a jedno z detí sa už dostáva do veku blízkeho veku dospelosti, je potrebné na výživu ich oboch počítať so sumou minimálne 25% z netto príjmu otca (teda v čase rozhodovania napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa minimálne so sumou 231,86 eur /25% zo sumy 927,43 eur/ a v čase rozhodovania odvolacieho súdu 239,16 eur /25% zo sumy 956,64 eur/), pričom túto sumu je potrebné rozdeliť medzi obe deti s prihliadnutím na ich vek, zdravotný stav, záujmy, ich prípadné vlastné príjmy atď.. Otec uviedol, že výdavky na mal. U., ktorý má 1 rok predstavujú sumu 200 eur mesačne a on sám pre pätnásťročného mal. T. X. navrhoval výživné iba v sume 50 eur mesačne. S poukazom na to, že maloletý T. X. má 15 rokov (minimálne výdavky na stravu, obuv a oblečenie sú už veľmi blízke výdavkom dospelého muža) a mal. U. iba 1 rok a tiež na to, že v prípade mal. U. môže otec čiastočne vyvážiť svoju vyživovaciu povinnosť aj osobnou starostlivosťou o maloletého, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, mal odvolací súd za to, že nie je dôvodné zníženie výživného na mal. T. X..

K otcom tvrdeným výdavkom na cestovné do zamestnania, vzdialeného 75 km, v sume 150-180 eur mesačne, odvolací súd uvádza, že okrem toho že tieto otec nepreukázal, z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by otec nemal možnosť sa zamestnať v mieste jeho bydliska (čo by eliminovalo výdavky na cestovné, ktorého výška v dnešných pomeroch nie je zanedbateľnou).

Pokiaľ ide o výdavky na hypotéku a pôžičky, odvolací súd poukazuje na § 62 ods. 5 Zák. o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V tomto smere matka mal. argumentovala, že otec vlastní stavebný pozemok, ktorého speňažením sa mohol vyhnúť hypotéke, otec uviedol, že sa nejedná o stavebný pozemok pre chýbajúcu infraštruktúru na pozemku a tvrdil podmienenie darovania mu tohto pozemku zákazom jeho predaja, ktorými tvrdeniami sa odvolací súd nezaoberal pre prednosť výživného pred inými výdavkami rodiča.

Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom otca, že matka sa pokračovaním v pracovnom zaradení kuchárka aj po skončení prvého stupňa vysokoškolského vzdelania snaží vyhnúť kvalifikovanej a lepšie honorovanej práci, nakoľko matka pokračuje v štúdiu a až po ukončení magisterského stupňa štúdia, prípadnom pokračovaní ňou v doterajšom pracovnom zaradení a preukázaní jej možnosti zamestnať sa s vyšším príjmom by bolo možné hovoriť o jej snahe vyhnúť sa lepšie honorovanej práci.

Na základe uvedeného návrh otca na zníženie výživného (a teda na prenos vyživovacej povinnosti v rozhodujúcej miere na matku dieťaťa dosahujúcu príjem o 300 eur nižší ako je príjem otca) nebolo možné považovať za dôvodný.

Odvolací súd vedený týmito úvahami preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného a v časti o trovách prvostupňového konania (v ktorej bolo rozhodnuté podľa zákonom ustanoveného pravidla, z ktorého niet žiadnej výnimky) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., teda rovnako ako súd prvého stupňa podľa zákonom ustanoveného pravidla, z ktorého niet žiadnej výnimky.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.